

Sygn. akt: I C 655/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2018r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Cichocki
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Mieczysław Budrewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 października 2018 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko M. M.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej M. M. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 442,95 (czterysta czterdzieści dwa i 95/100) złotych z odsetkami umownymi w wysokości 10% w stosunku rocznym za okres od 31.01.2017r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 283,26 (dwieście osiemdziesiąt trzy i 26/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. przyznaje r.pr.W. W. kwotę 332,10 (trzysta trzydzieści dwa i 10/100) złotych tytułem wynagrodzenia kuratora nieznanego z miejsca pobytu pozwanej, które wypłacić z zaliczki powoda.

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanej M. M. kwoty 597,95 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 4 - krotności stopy lombardowej NBP za okres od 31.01.2017r. do 31.12.2015 i odsetkami umownymi w wysokości 4 – krotności stopy lombardowej NBP ale nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 413,37 zł oraz obciążenie pozwanej kosztami procesu. Podniósł, że 10.01.2015r. udzielił pozwanej kredytu nr (...) w wysokości 1348,06 zł. Pozwana była obowiązana do zwrotu kredytu zgodnie z harmonogramem spłat. Pomimo wezwań i monitów nie wywiązała się z obowiązku spłaty. Przed wystąpieniem z pozwem powód wezwał pozwaną do zapłaty z dnia 08.12.2016r. Wysłane wezwanie zostało doręczone, bowiem powód otrzymał zwrotne potwierdzenie odbioru z dniem 16.12.2016r. Całość zadłużenia stała się wymagalna dnia 16.12.2016r. W związku z brakiem rozliczenia zobowiązania powód dochodzi należności głównej w kwocie 413,37 zł, odsetek w kwocie 29,58 zł stanowiącej różnicę pomiędzy sumą odsetek umownych w kwocie 144,26 zł naliczonych od dnia zawarcia umowy i odsetek karnych w kwocie 15,59 naliczonych od dnia 10.02.2015r. oraz odsetek zapłaconych przez pozwaną w kwocie 130,27 zł. Ponadto kosztów opłat i prowizji w kwocie 155,00 zł.

Reprezentujący pozwaną M. M., kurator dla osoby nieznanej z miejsca pobytu, wniósł o oddalenie powództwa i przyznanie wynagrodzenia za pełnienie funkcji kuratora. Podniósł, że powód nie udowodnił zasadności dochodzonego roszczenia. Ponadto przedłożone pełnomocnictwo nie spełnia wymogów art. 89§1 k.p.c., stanowiąc odpis, który nie został uwierzytelniony. Ponadto w zakresie kwoty 155,00 zł kosztów, opłat i prowizji, nie wyszczególnił jakie są to koszty, opłaty i prowizje oraz z jakiego tytułu powstały. Pozwana zgodnie z umową była objęta ochroną ubezpieczeniową. Powód natomiast nie wyjaśnił czy wystąpił do ubezpieczyciela o wypłatę odszkodowania i czy odszkodowanie zostało wypłacone. Ponadto do pozwu zostały załączone dokumenty prywatne w rozumieniu art. 245 kpc. Podniósł także, iż bank nie wypowiedział umowy skutkującej wymagalnością całego roszczenia zgodnie z pkt 5.2 umowy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 10.01.2015r. M. M. zawarła z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. umowę kredytu na zakup towarów/usług nr (...). Na kwotę udzielonego kredytu – 1348,06 zł składały się 1055,00 zł na sfinansowanie ceny zakupionego towaru, 211,19 zł prowizji, 80,88 zł opłaty za ochronę ubezpieczeniową. Odsetki za cały okres umowy wynosiły 145,22 zł. Oprocentowanie kredytu było stałe i wynosiło 9,99% w stosunku rocznym, oprocentowanie zadłużenia przeterminowanego było zmienne i w dacie zawarcia umowy wynosiło 12%. Kredyt miał być spłacony w 24 ratach miesięcznych po 62,22 zł w okresie od dnia 10.01.2015r. do 10.01.2017r. płatnych do 10 dnia każdego miesiąca począwszy od 10.02.2015r.

(d.: umowa kredytu - k. 19-20v, harmonogram spłaty – k. 21)

Pozwana dokonywała spłat kredytu w terminach miesięcznych począwszy od 16.02.2015r. w kwocie 62,22 zł, 11.03.2015r. w kwocie 62,18 zł, 13.04.2015r. w kwocie 62,22 zł, 15.05.2015r. w kwocie 62,18 zł, 26.06.2015r. w kwocie 62,18 zł, 08.07.2015r. w kwocie 62,18 zł, 02.09.2015r. w kwocie 62,18 zł, 02.10.2015r. w kwocie 62,18 zł, 20.10.2015r., w kwocie 62,18 zł, 05.11.2015r. w kwocie 62,18 zł, 18.12.2015r. w kwocie 62,18 zł, 18.01.2016r. w kwocie 62,18 zł, 03.02.2016r. w kwocie 62,18 zł, 03.02.2016r. w kwocie 62,18 zł, 09.03.2016r. w kwocie 62,18 zł, 13.04.2016r. w kwocie 62,18 zł, 21.06r. 2016r. w kwocie 62,18 zł, 22.08.2016r. w kwocie 70,00 zł. Bank dokonał także uznania automatycznego ze środków zawieszonych w dniach: 10.03.2015r. - w kwocie 0,04 zł, 10.04.2015r. w kwocie 0,04 zł, 10.05.2015r. w kwocie 0,08 zł, 10.06.2015r. w kwocie 0,08 zł, 10.07.2015r. w kwocie 0,08 zł, 10.07.2015r. w kwocie 62,18 zł, 10.11.2015r. w kwocie 62,18 zł, 10.02.2016r. w kwocie 62,18 zł, 10.03.2016r. w kwocie 62,18 zł. Po dniu 22.08.2016r. pozwana zaprzestała wpłat.

Do zapłaty pozostała kwota 413,37 zł z tytułu kapitału kredytu.

(d.: bezsporne, wyliczenie pozwanej - k. 59v)

W dniu 30.01.2017r. (...) Bank (...) S.A. wystawił wyciąg z ksiąg banku stwierdzający zadłużenie pozwanej na kwotę 597,95 zł z czego 413,37 zł stanowiła należność główna, 29,58 zł odsetki za okres od 10.01.2015r. do 30.01.2017r. oraz koszty opłaty i prowizje w kwocie 155,00 zł.

(d.: wyciąg - k.17-18)

W dniu 08.06.2017r. powód wystosował do pozwanej listem poleconym pismo, które nie zostało podjęte przez pozwaną.

(d.: pismo - k. 40)

Powództwo jest częściowo zasadne.

W ocenie Sądu zarzuty podniesione przez pozwaną w większości nie są zasadne. W szczególności, podnosząc zarzut braku właściwego pełnomocnictwa kurator pozwanej zapewne opierał się na doręczonym mu odpisie, który rzeczywiście nie było odpisem wierzitelnym, natomiast do akt sprawy pełnomocnik powoda złożył pełnomocnictwo

uwierzytelnione przez notariusza, a z jego treści wynika, iż pełnomocnik jest prawidłowo umocowany do występowania z powództwem na rzecz powoda. Brak także podstaw do oddalenia powództwa ze względu na zawartą w umowie kredytu ochronę ubezpieczeniową z jakiej korzystała powódka. W szczególności roszczenie o wypłatę ubezpieczenia przysługiwało pozwanej, która z takim roszczeniem nie występowała. Ponadto przysługiwało ono w wypadku śmierci lub całkowitej niezdolności do pracy albo utraty zdolności do samodzielnej egzystencji, a zaistnienie takich zdarzeń co do pozwanej nie zostało udowodnione. Bezzasadny jest także zarzut nieudowodnienia faktu wypowiedzenia umowy kredytu pozwanej przez powoda. Powód wskazał bowiem jednoznacznie, iż nie dokonywał takiego wypowiedzenia. Należy natomiast mieć na uwadze, iż okoliczność ta prowadziłaby do oddalenia powództwa tylko w sytuacji, gdyby roszczenie lub jego część nie było jeszcze wymagalne. Natomiast, jak wynika z okoliczności sprawy, powód wystąpił z pozwem już po upływie okresu na jaki została zawarta umowa kredytu i w jakim całość kredytu miała zostać zwrócona. Skutkiem tego roszczenie powoda w dacie wniesienia pozwu było w całości wymagalne i nie było potrzeby wypowiedzania w tym celu umowy.

Z kolei fakt zawarcia przez pozwaną umowy kredytu, wysokość kredytu oraz warunki umowy nie były kwestionowane. Wprawdzie rzeczywiście w tym zakresie dowody przedłożone przez stronę powodową stanowią dokumenty prywatne, jednak nie oznacza to, że nie posiadają one żadnej mocy dowodowej. W szczególności zgodnie z art. 245 kpc, dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba która go podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Odnosząc to w szczególności do przedłożonej przez powoda kopii umowy kredytu, na jej podstawie można stwierdzić, iż pozwana złożyła oświadczenie woli, skutkujące jej zawarciem na warunkach w niej wskazanych. Pozwana nie kwestionowała także przedłożonego przez powódkę rozliczenia ze wskazaniem wysokości i terminów wpłat dokonanych przez pozwaną oraz wysokości odsetek naliczonych z tytułu opóźnienia w spłacie kredytu. Pozwana nie odniosła się także do twierdzeń strony powodowej w zakresie sposobu rozliczenia dokonanych przez nią wpłat na poczet zaciągniętego kredytu, w tym co do ich ilości, wysokości oraz terminów. W tym stanie rzeczy Sąd stosownie do przepisu art. 230 k.p.c. uznał twierdzenia strony powodowej za przyznane.

W tych okolicznościach Sąd uznał żądanie pozwu za zasadne co do niespłaconej części kapitału kredytu w kwocie 413,37 zł. Zważywszy na treść umowy kredytu zasadne jest także w świetle art. 359§1 k.c. żądanie pozwu co do zapłaty odsetek, zarówno w części dotyczącej kwoty 29,58 zł jako niespłaconych odsetek umownych i karnych wynikających z umowy, jak też w części dotyczącej żądania dalszych odsetek umownych za opóźnienie w zapłacie należności głównej.

Zasądzając odsetki Sąd wziął pod uwagę, że stopa procentowa kredytu lombardowego NBP wynosiła w okresie od 26.10.2016r. do daty wyrokowania 2,5% w stosunku rocznym (§2 uchwały Nr 1/2015 Rady Polityki Pieniężnej z dnia 4 marca 2015 r. w sprawie stopy referencyjnej, oprocentowania kredytów refinansowych, oprocentowania lokaty terminowej oraz stopy redyskontowej weksli w Narodowym Banku Polskim - Dz. Urz. NBP z dnia 4 marca 2015 r., poz. 2). Stąd jej czterokrotność to 10% w stosunku rocznym. Z kolei odsetki maksymalne za opóźnienie o których mowa w art. 481§2¹ k.c. wynosiły od dnia 01.01.2016r. do daty wyrokowania 14% (dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie). Stąd żądane odsetki umowne w okresie wskazanym w pozwie (tj. od 31.01.2017r.) nie przekraczały tej kwoty i powinny zostać określone w wyżej wskazanej wysokości 10% w stosunku rocznym.

Odnosząc się przy tym do kwestii orzekania o odsetkach należy wskazać, iż jeżeli nie sposób z góry określić czasu trwania ewentualnego opóźnienia dłużnika, to dla określenia wysokości odsetek za opóźnienie pozostaje wskazanie kwoty stanowiącej podstawę jej obliczenia i wskazania stopy procentowej (vide - uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 7 lipca 2000 r., CZP 27/00, OSNC 2001, z. 1, poz. 3). Jednocześnie stosownie do art. 316§1 zd. 1 k.p.c., Sąd wydaje wyrok po zamknięciu rozprawy, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy, stąd wydany wyrok nie może uwzględniać ewentualnych zmian wysokości odsetek umownych czy ustawowych po dacie jego wydania, w takim bowiem wypadku rzeczywiste rozstrzygnięcie o ich wysokości pozostawało by w rękach organu egzekucyjnego, który nie jest organem konstytucyjnie uprawnionym do orzekania w tym zakresie. Natomiast sytuacja zmiany oprocentowania po dacie wyrokowania może ewentualnie rodzić nowe roszczenia po stronie powodowej lub pozwanej.

Za zasadny należało natomiast uznać zarzut strony pozwanej, co do nieudowodnienia żądania w części dotyczącej kwoty 155,00 zł tytułem kosztów, opłat i prowizji. Stosownie do art. 6 k.c., ciężar dowodu okoliczności przytoczonych w pozwie spoczywa na stronie powodowej. W świetle powyższego należy przyjąć, iż rolą powoda w sprawie było wykazanie, że poniósł on koszty oraz należne były na jego rzecz prowizje i opłaty na kwotę 155,00 zł. Okoliczność ta nie została wykazana. W szczególności odnosząc się do zestawienia zawartego w piśmie pełnomocnika powoda z dnia 28.09.2018r. (k. 60) powód nie udowodnił skierowania do pozwanej listu przedegzekucyjnego oraz pozostałych 8 listów zwykłych, ani też przysługiwania mu opłaty z tytułu (...). Jedyne dowód skierowania do pozwanej listu poleconego, to list przedłożony przez powoda do akt dnia 30.07.2018r.(k. 40), który, jak wynika z dat jego nadania, został skierowany do pozwanej już pod dacie wniesienia pozwu.

Stąd, w ocenie Sądu, roszczenie powoda w zakresie kosztów, opłat i prowizji na kwotę 155,00 zł nie zostało udowodnione. Dlatego w tym zakresie Sąd powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do art. 100 kpc, stosunkowo je rozdzielając, mając na uwadze, iż powódka wygrała sprawę w 74%. Zważywszy, iż poniesione przez nią koszty procesu to kwota 382,79 zł, stosownie do powyższego Sąd zasądził na rzecz powódki kwotę 283,26 zł.

O wynagrodzeniu kuratora pozwanej nieznaney z miejsca pobytu orzeczono na podstawie §1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13.11.2013r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. poz. 1476) w zw. z §3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 09.03.2018r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. z 2018r., poz. 536) oraz §2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (j.t.: Dz.U. z 2018r., poz. 265) i art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz.U. 2018, poz. 300).